AÇIKLIYORUZ!

Buna göre; çalışma izinleri firmalarında olan işçilerimizin süreleri dolduğunda kendilerine haber verilmeyecek ve Aralık ayı başında, bütün Arbeitsamt'lara gönderilen telex ile "yabancı işçilerin çalışma izinlerinin. kendileri özel dilekçe vermedikçe uzatılmaması ve sürenin bitiminin bundan' böyle hatırlatılmaması" istenmiştir.

işçilerimiz böylece "kaçak çalışıyor" durumuna düşebileceklerdir. O zaman da bizi bütün bütün ayırım politikasına oyuncak edebilecekleri ortadadır.

Demek oluyor ki artık bizi firmalarda işten çıkarma zahmetine katlanmadan, adeta "otomatikman" çalışma olanağı elimizden alınacak ve kapı dışarı edileceğiz.

Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu Yayın Organı

İşçi Gazetesi

Yıl. 2 Sayı 25 12 Aralık 1974 Masrafı 50 Pf.

Baskılar ve Ayırımcılık Alabildiğine Arttı

Çalışma İzni Verilmiyor

Nürnberg – Batı Almanyayı saran işsizlik dalgasının firmaların karlarına dokunmadan geçiştirilmesi için sermaye sahipleri ve onların hükümetleri mümkün olduğu kadar çok yabancı işçiyi "kapı dışarı" atmaya çalışmaktadırlar. "Büyük Eşitlik!" vaadleriyle getirilen işçilerimize her geçen gün yeni güçlükler çıkarılmaktadır. Böylece yaratılan huzursuz ortamda yabancı işçiler en doğal haklarını bile kullanamadan çekip gitmeye zorlanmaktadırlar.

Patronlara Talimat

"ÖNCE YABANCI İŞÇİLER"

Daha önce de belirtildiği gibi karı azalma tehlikesi gösteren firmalara, önce yabancı işçileri atmaları için kesin talimat verilmiştir. Ancak mesele bununla bitmemektedir. Verilen çıkışlara karşı, iş mahkemelerinde açılan davaların çokluğu ve bunların bir bölümünün başarıya ulaşması üzerine. yeni usuller ortaya sürülmektedir.

Arbeitsamtların İkili Oyunu

İş Destekleme Kanunu ' nun (AFG) 19. maddesi İşçi Gazetesi'nin geçen sayısında da duyurduğu gibi büyük bir titizlikle uygulanmaktadır. Yüzlerce işçimizin çalışma izinleri hiç bir istekli Alman olmadığı halde "Yerinizde çalışacak Alman

ARBEITSAMT KAPILARINDA BEKLEYEN İŞSİZLER

işçimiz var" diyerek reddedilmiştir. Ancak büyük çoğunlukla red kararlarına itiraz edilmekte ve idari mahkemelerde Arbeitsamt alehine peşipeşine davalar açılmaktadır. Alman Sendikalar Birliği DGB'nin bazı idari mahkemelerden olumlu kararlar aldığı bildirilmektedir.

Bu durumla karşı karşıya kalan arkadaşlarımızın, sendikaları vasıtasıyla Arbeitsamt'ın kararına itiraz etmeleri ve durumu kısaca bir mektupla İşçi Gazetesine bildirmeleri mücadelemizi güçlendirecektir.

Ancak, daha bir iki ay önce "Sevgili yabancı hemşerilerimiz her türlü eşit hakka sahiptir" yalanlarıyla yüzümüze gülen patronlar ve onların hükümeti.polisi, mahkemeleri bununla da yetinmemektedirler. Hıristiyan Demokrat Parti CDU üyesi Federal İş ve İşçi Bulma Kurumu başkanı Stingl de "Eşitlik" laflarını bir yana bırakıp, kimden yana olduğunu ortaya koymuştur.

UYARIYORUZ

Arkadaşlar !

Çalışma iznimiz firmada ise derhal isteyelim !

Süresini kontrol edelim, firmadan süre dolmadan uzatma işleminin yapılmasını isteyelim !

Güçlük çıkarırlarsa sendikamıza başvuralım; durumu İŞÇİ GAZETESİNE bildirelim !

Bulunduğumuz bölgedeki idari mahkemelere (Verwaltungsgericht) başvuralım !

Kapitalist düzenin baskılarına, kitabına uydurulmuş haksızlıklara karşı umutsuzluğa kapılmadan elbirliğiyle direnelim!

Teşkilatlı birliğimiz ve dayanışma temel gücümüzdür !

NEDEN GELDİK

M. Kılıçaslan

Kapitalist ülkelerde yedek işsizler ordusu hem sermayenin birikim (Akkumulation) ve tekelleşmesinin (Konzentration) bir sonucu, hem de bu oluşumu sağlayan etkenlerden biridir. Yani. kapitalizmin yaşam şartlarından biri de yedek işsizler ordusudur. Kapitalist ülke içindeki normal nufus artışları. zamanla ülke için gerekli iş-gücünü karşılayamaz olur. Böyle bir durumda. kapitalist sınıfı. ya içte teknik üretici gücü geliştirecek (az işçiyle daha çok verimli çalışabilme için tekniği, üretim metod ve usullerini geliştirecek) dolayısıyla kollektif aksiyon gücünün (insanın, ortaklaşa insan eyleminin) gelişmesini sağlayacak, ya da Türkiye gibi geri bırakılmış dış ülkelerden alabildiğine ucuz iş-gücü sağlayacaktı.

Birincisi, hem korkunç masraflı. hem de sonuç olarak kapitalizmin inkarı demekti. İkincisine başvuruldu. böylece zamanla tükenmiş olan yerli yedek işsizler ordusunun yerini yabancısı aldı. Bundan 60 sene önce, işçi sınıfı ustalarından biri; "Kapitalizm halklar göçünün özel bir şeklini yarattı"derken kaçınılmaz olan bu oluşumu dile getirdi.

Parababalarının düzeni: mahşeri andıran sayısız çelişkinin cirit attığı cadı kazanıdır. Ortak emekle. özel sermaye arasındaki o yaman çelişki, 3-5 yılda bir bu düzende kızılca kıyamet koparan ekonomik, politik ilh. buhranlar yaratır. Parababası bu krizin bütün yükünü, işkencesini ve ızdırabını, suçlu kendisi olduğu halde, genel olarak işçi sınıfının, özel olarak göçmen işçilerin sırtına yüklemeye çalışır. Ve kendi yarattığı krizi, adeta "gökten zembille inmiş" gösterir, elini işçi sınıfının kanında yıkar. Gerici ya-

Devamı 6. sayfada

Avrupa Yabancı İşçiler Konferansı

Avrupa'da yaşayan Türkiyeli işçileri temsilen TDF ile birlikte Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği ve Danimarka İşçi Birliği delegeleri katıldılar.

Federasyonumuzun önerisi ile. konferans oy birliği ile yabancı işçilere karşı ayırımcı politikayı şiddetlendiren Federal Alman hükümetini kınadı.

Konferansa Avrupa'daki 11 Milyon yabancı işçiyi temsilen 40'ın üzerinde örgüt katıldı.

Konferansta Avrupa'da yaşayan bütün göçmen işçiler için geçerli olacak bir "İş Mukavelesi", bir "Yabancılar Kanunu" ve kapitalist ülkelere kabul ettirilecek "Yabancı İşçi Hakları Beyannamesi" hazırlanması kabul edildi.

ÇEŞİTLİ AVRUPA ÜLKELERİNDE ÇALIŞAN YABANCI İŞÇİLERİN KURDUKLARI ÖRGÜTLERİ TEMSİLEN TOPLANTIYA KATILAN DELEGELER BİR OYLAMA SIRASINDA.

İG-Wageningen-HOLLANDA

21-24 Kasım tarihleri arasında. 150 delege ve 100'e yakın gözlemcinin katıldığı Avrupa 1. Göçmen İşçiler konferansı Hollanda'nın Wageningen şehrinde toplandı.

Konferansın, kapitalist ülkeleri saran krizin, özellikle göçmen işçiler üzerine bütün gücüyle yüklendiği sırada yapılması ayrıca önemli idi.

Yaşadıkları toplumun en alt tabakalarını meydana getiren yabancı işçiler, geçen uzun işçilik yıllarında çeşitli yanlış görüş. eğilim ve duygulardan kurtulmakta. kapitalistlere karşı mücadeleye girişmektedirler. Ve gün geçtikçe derinleşen kriz. yerli, yabancı işçilerin mücadelesini şiddetlendirmektedir.

Böyle bir ortamda. parababaları çeşitli metodlarla işçi sınıfını bölmeye, milliyet, ırk din propagandaları kışkırtarak bizleri birbirimize düşürmeye çalışırlar. İşverenlerin veya onların gizli, açık "güvenlik" örgütlerinin uyguladığı bir diğer metod ise; görünüşte en keskin laflarla işçilerin çıkar-

Devamı 6. sayfada

Temsilciler Kurulu

ESSEN-TDF 3. Temsilciler Kurulu toplantısı 21-26 Aralık tarihleri arasında Münster'de yapılacaktır.

Bu toplantı ile birlikte çeşitli seminerler yapılacaktır. Seminerlerde, "İşyeri Teşkilat Kanunu"(Betriebsverfassungsgesetz). "Vergi İadeleri". Avrupada Yabancı İşçilerin Mücadelesi ve TDF'nin Yeri", "Türkiyenin yakın siyasi geçmişi" "Kıbrıs Meselesi", "Bugünkü siyasi ve ekonomik kriz" gibi konular hakkında açıklamalar tartışmalar yapılacaktır.

6 Günlük bu program sırasında 25 Aralık akşamı Münster Türkiyeli İşçi-Öğrenci Derneğince tertiplenen İşçi Gecesine gidilecek, diğer akşamlarda ise Dünya İşçi Sınıfı Mücadeleleri ile ilgili devrimci filmler gösterilecektir.

HAK VERİLMEZ ALINIR

Frankfurt

İ.G - N. Aldinç

17 Kasım pazar günü binlerce işçi Frankfurt sokaklarını çınlattı. Yeni vergi reformu kanununa karşı düzenlenen yürüyüş uluslararası işçi dayanışmasının güzel bir örneğini de veriyordu. İspanyol, Portekiz Yunan, Alman ve Türkiyeli işçiler yürüyüş boyunca "Eşit vergi, eşit hak", "İşçiyiz güçlüyüz", "Yaşasın uluslararası dayanışma". "Hak verilmez alınır"gibi sloganları haykırdılar.

4 saat kadar süren yürüyüşün sonunda bir miting tertiplendi. Yürüyüşe katılan ülke işçilerinden birer temsilci konuşmalar yaptılar. Konuşmalarda Federal Almanya'da bulunan Ortak Pazar dışı ülkelerden gelen işçilere uygulanan antidemokratik baskılar protesto edildi. Kapitalist ülkelerde şiddetini arttırmakta olan ekonomik kriz üzerinde duruldu ve yaşamakta olduğumuz bu zor günlerde uluslararası işçi dayanışmasının daha çok önem kazandığı belirtildi.

Miting sonunda tüm işçiler mücadelenin bitmediğini, daha da hızlanarak devam edeceğini hep birlikte tekrarladılar.

Trier

İG-TRIER - A.Eriş

Alman, Yugoslav, İspanyol, Portekiz ve Türkiyeli işçilerin Trier'de çocuk parası kanununa karşı yaptıkları miting, şe-

hirde büyük ilgi topladı. Alman ve yabancılardan toplanan binlerce imzanın olduğu bir liste başbakana, meclise ve sendikalara yollandı.

Bilhassa Alman işçilerinin çok sayıda imza kampanyasına katılmaları, yerli ve yabancı işçilerin dayanışmasını bir kere daha ispatlanmıştır.

Wiesbaden

İG-Wiesbaden

14 Aralık 1974 tarihinde Wiesbaden Yabancılar Meclisi yeni çocuk parası kanununa karşı bir yürüyüş düzenlenmiştir.

Yürüyüş saat 10.00'da Wiesbaden Rhein-Main Halle önünden başlayacaktır.

ALMAN HEMŞİRELER BİLGİ ALDI

Essen'de eğitim görmekte bulunan Alman hemşire adayları 4 Aralık günü Essen Türkiyeli İşçiler Derneğini ziyaret ederek Türkiyeli işçileren sorunları hakkında bilgi almışlardır. Görüşmelerin yararlı olduğunu söyleyen hemşire adayları, yabancı işçilerin problemlerini öğrendiklerinden bundan sonra onlara daha iyi muamele edebileceklerini belirtmişlerdir.

Pariste Türkiye Haftası

İG- PARİS

TDF Paris'in yakın bir banliyösü olan Bobigny'de 2-14 Aralık tarihleri arasında Türkiye haftası düzenlemektedir. TDF Fransa Temsilciliğinin girişimiyle gerçekleştirilen bu haftayı TDF, Bobigny Belediyesi Kültür Merkezi ve Genç İşçiler Yurdu birlikte hazırlanmaktadır.

İki hafta boyunca belediye binasında Türkiyeli ressamların sergisi açılacaktır. Genç İşçiler yurdunun salonunda ise Türkiye gerçeklerini yansıtan büyük bir fotoğraf ve karikatür sergisi yer alacaktır. 3 Aralık akşam 20.30'da halkevinde (Maison du Peuple) Yılmaz Güney'in UMUT filmi gösterilecektir. 13 Aralık akşamı ise Genç İşçiler yurdunda yemekli bir eğlence programı düzenlenmiştir. Geceye Aşık BEKTAŞ ŞAHİN katılacaktır.

Bilgi almak isteyen arkadaşlar,
TDF-FRANSA TEMSİLCİLİĞİ
N.Gemrik
F.J.T. 24. Rue Karl Marx
93000-Bobigny
tel: 844 72 00
a başvurabilirler.

AVRUPA PARLAMENTOSU

Avrupa Parlamentosu Çalışma ve Sosyal Sorunlar Komisyonu 19 ve 20 Kasım tarihlerinde Bonn'da toplanmış, işçilerimizi temsilen de TDF bu toplantıya katılmıştır.

Federasyonumuz, toplantıda öncelikle yerli-yabancı işçi ayırımına son verilmesi, bunun Alman anayasasına ve Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Beyannamesi ilkelerine aykırı olduğu, çocuk paraları ve diğer her konuda (taşınma, çalışma, ücret, çocukların tahsili vb.) tam eşitliğin gerektiğini, ayrıca çalışma ve oturma izni değil "hakkı" verilmesi ve bunun verilmesinin de bir kaç memurun "keyfine" bırakılmasına mani olunması gerektiğini belirtmiştir. Yabancı işçi çocuklarının Eğitim ve diğer sorunlarının "Allaha" bırakılarak, yarının ucuz işgücü olarak "yetiştirilmesini" sert bir dille eleştirmiştir.

REGENSBURG FOLKLOR EKİBİ BİR İŞÇİ GECESİNDE

Regensburg Düsseldorf Karlsruhe Paderborn

İŞÇİ GECESİ

Geçtiğimiz haftalarda, 16 Kasımda Regensburg, 24 Kasımda Düsseldorf ve 8 Aralıkta Karlsruhe'de olmak üzere İşçi Eğlence Gecelerine devam edildi. Kars, Artvin, Elezığ, Gaziantep yörelerinden folklor ekipleri, işçilerimize kendi folklorlarını gösterecek onların memleket anılarını tazeledi. Halk ozanı arkadaşların Türkiye'deki sorunlarını sazlari ile dile getirdiler. Mainz Türkiyeli İşçiler Derneğinin sahneye koyduğu Pusuda piyesi, işçilerimizin çoğunun yakından tanıdığı ağa, yoksul köylü ilişkilerini bir defa daha dile getirerek onları çözüm yolları konusunda düşünceye sevketti. Programların sonunda gösterilen Yılmaz Güney'e ait filimler ise, işçilerimizin haklı takdirlerini topladı.

Federasyon yöneticileri yeni senede de bu İşçi Eğlence Gecelerine devam etmeye ve programlarını daha da geliştirmeye karar verdi.

İşsizlik, İşsizlik!..

Bu kriz beklediğimizden de sert oldu ve olacağa benzer. Duyuyor ve okuyoruz ki, işsizliğin önümüzdeki kış sezonunda daha da artacağı ve işsiz sayısının 1 Milyonun üzerine çıkacağı söyleniyor.

Şimdiden İşsizlik Sigortası kasası para darlığına girmiş durumda. Buna da çare olarak 1975'ten itibaren İşsizlik Sigortası kesintisini yükseltmeyi düşünüyorlar. Bunlar gelecek ve resmi tedbirler. Bir de işin öbür yüzü, gayrı resmi tedbirler var. Mesela: Oturma müsadesinde olduğu gibi, işsiz kalmış arkadaşımızı Arbeitsamt'la Yabancılar polisi arasında mekik dokutturmaları var. Ta ki arkadaşımızı bıktırıp, kendiliğinden memlekete dönmesini sağlayana kadar. Bu yolda epeyde başarı elde etmiş durumdalar.

Örneğin: Arkadaşımız işsiz kaldı aynı zamanda da oturma izni bitiyor. Önce Arbeitsamt'ta işsizlik yardımı için koca bir NEIN :... la karşılaşıyor. Sebep? Sebebe gelince; "İşsizlik parası alabilmesi için bir yabancı işçinin iş almaya hazır olması, buda arkadaşın geçerli bir oturma müsadesine sahip olmasını gerektirir." Peki diyor arkadaşımız ve düşüyor yola Yabancılar Polisine. Orada da "Geçimini temin edecek bir gelire sahip olmadığı için oturma müsadesinin uzatılmasına dair sert bir NEIN !... la karşılaşıyor.

Eee... ne yapacak bu arkadaş? Baş vuracak bir derneği, bir sendikası veya Türkdanış sekreteri yoksa vay haline. Ortalıkta kala kaldı.

Hayır. Yabancılar Polisinin bu şekilde bir sebep göstererek reddetmesine hakkı yok. Zira her yabancının işsizlik parası yardımı alacağı sürece oturma izni almaya hakkı vardır. Bunu söylememiz ve red cevabını yazılı olarak talep etmemiz gerekir ki, yapacağımız itirazda elimizde bir belge olsun.

İkinci bir oyunda patrondan geliyor. Şöyle ki, sürese dolan çalışma iznini uzatmak için Arbeitsamt'a müracaat etmiyor. Ve bu arkadaşımızın işine zamanı dolduğunda son veriyor. Sebep; Çalışma müsadesinin olmaması. Bu durumda hemen bize kendimiz bağlı olduğumuz Arbeitsamt'a müracaat edebiliriz. Arbeitsamt böyle hallerde zaten elinde yeterli işsiz olduğu için, tek taraflı olarak çalışma iznini uzatıyor. Ve bu çalışma iznini alır, götürür patronun önüne koyarız. Şayet hala hayır demekte ısrar ederse, hemen iş mahkemesine baş vurmaktan başka çare kalmıyor.

Gördüğümüz gibi bu şekildeki oyunlara gelip, haklarımızı kaybetmeyelim. Böyle durumlarda hemen üyesi olduğumuz derneğimize, sendikamıza ve en yakın Türkdanış sekreterliğine baş vurarak hakkımızı savunalım.

Dostça selamlarımızla...

a.salıncaklı

KIBRIS FORUMU

Federal Almanya Türk Teknik Elemanlar Birliği ile birlikte düzenlediğimiz "KIBRISTA BARIŞ" adlı forum geçtiğimiz 17 Kasımda Frankfurt'ta yapıldı. Toplantıya bazı örgüt temsilcileri ile 60 kadar işçi arkadaş katıldılar. Oldukça canlı ve tartışmayı geçen oturumda Kıbrıs sorunu geçmiş tarihi ile birlikte ele alındı ve adanın stratejik önemi ile dünya politikasındaki yeri üzerinde durularak çeşitli çözüm önerileri ortaya kondu.

O gün aramızda bulunan Yunanistanlı bir arkadaş konuşma yaparak, "Ben ENOSİS'den yanayım. Çünkü Enosis demek birlik demektir. Ben Türk emekçi halkı ile Yunan emekçi halkının birliğinden yanayım. Ben dünya halklarının birliğinden yanayım" dedi ve Türkiye ile Yunanistan'da bağımsızlık ve demokrasi hedefine ulaşıldığında, Türkiye ve Yunanistan'da halk iktidarları kurulduğunda Kıbrıs sorunu da kendiliğinden çözümlenecektir diyerek konuşmasına son verdi.

Federasyonumuz adına söz alan arkadaşlar ise görüşümüzü şöyle özetlediler:

1970'lerden beri tezganlanmakta olan oyun Sampson darbesiyle süratle tatbik edilmeye başlanan bir veya birkaç CIA planının uygulanmasından başka birşey değildir. Emperyalizm için önemli olan Kıbrısın bağımsızlığına son vermektir. Türk silahlı kuvvetlerinin müdahalesi varılmak istenen hedefe ulaşmayı kolaylaştırmaktan başka bir işe yaramamıştır. Kaldı ki emperyalizmin bir numaralı saldırı aracı olan NATO üyesi Türkiye'nin adaya bağımsızlık ve demokrasi götürmeyeceği başından belli idi.

Adanın taksimi anlamına gelen "Federasyon Tezi" CHP parti programında mevcuttur. Her iki müdahale "SAVAŞ POLİTİKANIN BAŞKA ARAÇLARLA DEVAMIDIR" gerçeğinin bir kez daha doğrulanmasıdır.

Tüm üslerden ve yabancı askerlerden arınmış, bağımsız ve demokratik Kıbrıs hedefine ancak Kıbrıs işçi sınıfı partisi öncülüğünde, Kıbrıs emekçilerinin vereceği mücadele ile varılabilir. Bu mücadelenin gerçek yandaşları sosyalist ülkeler ve bağımsızlıktan yana ülkelerdir.

GENÇLİK ÜZERİNE BASKILAR ARTIYOR

12 Mart faşist döneminden bu yana yeniden gelişmeye başlayan ilerici yurtsever gençlik hareketleri, ABD ve onun gibi emperyalist devletlerden beslenen AP, DP, CGP, MHP, gibi halk düşmanı, gerici partilerin ve onların sadık kuklalarının oyunlarıyla karşı karşıya kalıyorlar.

Ankara'da Orta Doğu Teknik Üniversiteleri, DTC Fakültesi, Ziraat fakültesi, İstanbulda DMM Akademisinde, İzmirde Ege Üniversitesinde meydana gelen olaylar bize bir defa daha göstermiştirki, parababalarının partileri, kurumları ve kuklaları öğrenci gençlik içindeki devrimci dinamizmi kendilerine karşı zararsız hale getirebilmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Yakaları köpek resimli MHP'den, aslında AP tarafından beslenen "komandoları" her fırsatta yurtseverlerin karşısına çıkarıyorlar.

Devrimci gençlik üzerine baskı ve saldırılar devam edecektir. Amaç, gençliğe "Tapayı attırmak", işçi sınıfımızın ve halkımızın, ekmek ve özgürlük kavgasından ayrı düşürmektir. Bu noktada gençliğimize olduğu kadar, hatta daha fazla, işçi sınıfımıza ve onun siyasi partisine görev düşer. 12 Mart öncesinde, gençliğe "Aman faşizm gelir, uslu oturun". yollu nasihatlerin hangi sonuçları doğurduğu açıktır.

İşçi sınıfının öncü örgütü, gençliğin mücadelesini örgütlemek teorice ve pratikçe yönetmek durumundadır. Diğer yandan ise gençliğimiz, tepeden tırnağa örgütlü ve bilinçli bir şekilde kendisine saldıran parababalarına ve onun "köpeklerine" karsı mücadele edebilmek için, güçlü, merkezi teşkilatlarını kurmaları gerekmektedir.

S.BAYSAL

GÜRÜLTÜYE GELENLER

● Irmak hükümetinin Ticaret bakanlığına, Prof.Haluk Cillov getirilmiş. Bu bay geçenlerde hükümet ile yabancı petrol şirketleri(Shell, Mobil)arasındaki anlaşmazlık'ta, hükümete karşı. Petrol şirketlerinin "Bilirkişi" adayı idi.
Bu bakan Türkiye'nin mi yoksa petrol şirketlerininmi Ticaret işlerine bakacak !..

● Türkiye çalışma bakanı, verdiği demeçte"Almanyanın aldığı kararlardan resmen haberi olmadığını, Türk işçilerinin geri döneceğine pek ihtimal vermediğini" belirtmiş...
Buyurun cenaze namazına!..
Adamın özürü kabahatinden büyük. Haberi yokmuş !.Adamlar burada, hükümeti, müdürü polisi, mahkemesi herşeyleri ile yüklenmişler, anamızı ağlatıyorlar. Bizim beyciklerin haberi yok.
"Allah belanızı versin !" İşçi sınıfımızın gözünü daha fazla boyayabileceğinizi mi zannediyorsunuz ?

Sahte referandum

Türkiye'de bazı işyerlerinde sözde referandum uygulaması başladı. Bunun örneklemelerini gün geçtikçe görüyoruz. Adana'da Paktaş'da gördük. Bu işyerinde 3 gün süren işçi oylaması sonucu 3900 işiç adına toplu sözleşme hakkı, sözde İşçi Oylaması (Referandum) sonucu Türk-İş'e bağlı Teksif sendikasına verildi.

Yine Adana'da Hacı Ömer Holdinge ait Bossa tekstil fabrikasında 4500 işçi arasından kendileri adına işverenle toplu iş sözleşmesine oturacak sendikayı tesbit için oylama yapıldı. İşçi oylamasının gayesi, işçinin gerçek düşüncesini saptamak ve sendikasını baskılar dışında seçmesini sağlamaktır. Adana'daki "işçi oylaması" uygulamalarında bunun nebzesi bili görülmedi.

Çalışma bakanlığının 10 iş müfettişinin bulunduğu oylama yapılan odaya, gruplar halinde giren işçilere, iş müfettişleri tarafından Tekstil veya Teksif'emi oy verecekleri soruldu ve vermiş oldukları cevaplar kimliklerininde bulunduğu kağıtlara yazıldı. Üstelikte bunlar imzalatıldı. Oylama yapıldığı sürece, çevre "güvenlik kuvvetlerinin" kontrolundaydı. İşçiler işten çıkarılma korkusuyla, aç kalma korkusuyla mecburen parababaları yanlısı Teksif'e oy verdiler.

Bu tip oylamaların neresinde işçinin gerçek düşüncesinin saptanması yatar, neresinde kendi sendikasını baskılar dışında seçmesi yatar?

Referandum denince şimdi uygulandığı gibi açık oy, gizli sayım değil, GİZLİ OY, AÇIK SAYIM prensiplerinin uygulanması gerekir. Bu gün uygulanana ancak referandum aldatmacası adı verilebilir.

Bu tip referandum uygulamalarının önüne geçmek için devrimci sendikalar yoğun çalışma temposuna girmişlerdir. Böyle uygulamalardaki cambazlıklar, modern bir sınıf olan işçi sınıfının gözünden kaçmaz. Eninde sonunda gerçek bir işçi oylaması (referandum) ile, işçiler kendi sendikalarını aralarındaki dayanışma sonucu seçeceklerdir.

Betriebsrat Seçimleri • • Betriebsrat Seçimleri • • Betriebsrat Seçi

İŞYERİ TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMLERİ

M.Kılıçaslan

Normal İşçi Temsilciliği seçimleri her üç yılda bir 1 Mart ile 31 Mayıs tarihleri arasında yürütülür. Bu yılda işçi temsilciliği seçimleri tüm Federal Almanya'da ve Batı Berlinde yapılacaktır.

TDF üyesi birçok arkadaş işçi temsilciliklerine seçilmiş durumda birçoğu da seçilme hazırlıklarına girmiş bulunuyor. Bu bakımdan seçimlere hazırlıklı gitmeye ve işverenlerin alicengiz oyunyarına gelmemeye dikkat etmeliyiz.

Çoğumuzun bildiği gibi, Almanca "Betriebsrat", Türkçe "İşyeri Temsilciği" veya "İşyeri Temsilciler Meclisi" diye adlandırılan kuruluşlar; işyerinde çalışmakta olan işçi ve memurların çıkarını savunan işçi temsilciliğidirler. Eğer değil ise öyle olmalıdırlar. İşyeri temsilciliğinin büyüklüğü(Üye sayısı), görev ve yetkileri "Betriebsverfassungsgesetz"(İşyeri Teşkilat Kanunu) ile belirlendirilmiştir. Bu kanunun birinci maddesinde açıklandığı gibi: "Genellikle, sürekli çalışan, seçme hakkına sahip beş işçi ve memurun bulunduğu ve bunlardan üçünün seçilme hakkına sahip olduğu işyeryerinde işçi temsilcilikleri seçilir."(İşyeri Teşkilat Kanunu"İTK" Madde 1)

19 Ocak 1972 tarihinden beri Federal Almanya'da yeni bir İşyeri Teşkilat Kanunu (kısaca İTK) yürürlüktedir. Bu yeni İTK, eski İTK'nın aşağı yukarı aynısıdır. 1952 yılında Alman işçi sınıfının mücadelesini dizginlemek amacıyla gerici Adanauer hükümeti tarafından, sendikaların, sosyal demokratların ve Komunist Partisinin direnişlerine rağmen Amerikalıların desteğiyle eski İTK kabul edildi. Daha sonraları işçi sınıfı partisi yasaklandı. 1968'den sonra işçi sınıfı yeniden siyasi örgütüne kavuşunca, diğer mücadele dallarında olduğu gibi, İTK'ya karşı direniş genişledi. Zamanın hükümeti manevra yapmak zorunda kaldı. Ve bazı değişiklikler ile sözü edilen yeni İTK'yı yürürlüğe 1972 de koydu. Herşeye rağmen, bu yeni İTK'da işçi sınıfı az ve sınırlı da olsa bazı haklar elde etmiştir ve biz işçiler bu haklarımızı son kertesine dek kullanmalıyız. Öyle ki, işyerlerinde örgütlü gücümüz artsın ve bu kanunda yeni değişiklikler sağlayabilelim. Yeni İTK da İşçi Gençliği Temsilcilikleri, Sendikaları ilgilendiren ve onların lehinde olan bazı haklar elde edilmiştir.

İşyeri temsilciliğine "18 yaşını doldurmuş olan bütün işçi ve memurlar seçme hakkını sahiptir".(İTK, Madde 7). Seçilme hakkı ise şöyle belirlendirilmiştir. "Altı aydan beri işyeri mensubu olan veya işyerinden verilen işi evinde yapan, seçme hakkına sahip kimselerin hepsi seçilme hakkına sahiptir. Altı aylık işyeri mesubiyet süresine işçi ve memurun, hemen daha önce aynı işletmenin veya tekelin başka işyerinde... işyeri mensubu olarak bulunduğu zamanlar da dahil edilir. Bir hakim kararıyla seçilme hakkını veya kamu alanında görev alma yetkisini kaybeden kimseler seçilemez".

İşyeri kurulalı daha altı ay olmamışsa, 1. bentteki altı aylık işyeri mensubu olma hükmünden ayrı olarak, işçi temsilciliği seçiminin yürütülüşü sırasında işyerinde çalışan ve diğer şartları yerine getiren işçi ve memurlar seçilme hakkına sahiptir. (İTK, Madde 8)

Eğer bir işyerinde hala işçi temsilciliği yoksa, o zaman seçim için bir seçim kurulu oluşturulabilir. Bu seçime, seçme hakkı olan üç işçi veya memur veya sendika çağrıda bulunabilir. Eğer buna rağmen toplantı olmuyorsa, o zaman iş mahkemesi üç kişiyi seçim kuruluna tayin etmek zorundadır. Bu gibi işlerde sendikayı çalışmaya katmak faydalı olur.

Diyelim ki, işveren binbir cambazlıkla, hileyle, oyunla işyeri temsilciliğine adamlarını seçtirdi. O zaman seçime itiraz elme hakkı vardır. "İtiraza, seçme hakkına sahip en az üç işçi ve memur, işyerinde temsil edilen bir sendika veya işveren yetkilidir. Seçime itiraz encak, seçim sonuçlarının bilindiği günden başlanarak iki haftalık süre içinde yapılabilir. (İTK, Madde 19, bent 2)

İşveren çoğunlukla işyeri temsilcilikleri öncesi işçileri korkutup, tehdit elmeye çalışır, deneyler şunu göstermiştir; Hatta bazı "işçi örgütü" olduklarını iddia eden "türk" örgütleri bile bu seçimlerden önce işçiler arasında dedikodu ve yalanla seçimlere katılmamayı, katılınırsa işyerini kaybedeceklerini yayıyor ve işverenin değirmenine su taşıyorlar. Bu propagandanın başını genellikle satılmış fabrika tercümanları çekiyor. Bu görev için yeri kadar gayretkeşlik ödentisi alıyorlar. Ama kanuni hakkımız şudur, hiçbir palavraya kulak asmamamız gerekir. "Hiç kimse işçi temsilciliği seçimini önleyemez. Özellikle hiç bir işçi ve memurun seçme seçilme hakkını kullanması kısıtlanamaz. Hiç kimse işçi temsilciliği seçimini, zarar vermek veya zarar tehdidinde bulunmak yahut çıkar temin etmek suretiyle etkileyemez. Seçim masraflarını işveren taşır. Seçim ne kadar sürerse sürsün işçilere saat ücretleri işveren tarafından ödenir."(İTK, Madde 20, bent 1, 2 ve 3)

İşçi arkadaşların, işyeri temsilciler meclisinde dikkat edeceği diğer hususlar şunlardır:

- İşçi çıkarlarını savunan bütün adayların (Türk olsun, Alman olsun, başka milliyetten olsun) tek liste halinde çıkması. Böylece nisbi seçim usulu yerine, çoğunluk usulu (İTK, Madde 14, bent 3) geçerli olur. Ve böylece Türk, Alman ve diğer milliyetlerden işçilerin birliği sağlanır. Örneğin, 50 Türk işçisinin çalıştığı iş yerinde, Alman ve diğer milliyetten olan işçilerin oyları da alınarak 50'nin kat kat üstünde oylar sağlanır. Parababalarının tuzağa engellenebilir.
- İTK'nın 9. maddesinde belirlendirilmiş olan temsilcilik üye sayısındaki kadar işçinin seçilmesi sağlanmalıdır.
- İşçi ve memurların ayrı ayrı listeler ve seçimler halinde değil aynı listede seçilmesi için direnmelidir.
- Şartların elverdiği ölçüde sendikayla mümkün olduğu kadar sıkı çalışmak ve en ileri ci sendika üyesi arkadaşların seçilmesi sağlanmalıdır.

Anam Lavaş Göndermiş

H.Murat Dörtyol

Anam kavurga göndermiş,
ve tandır ekmeği Lavaş
Anam ikibin kilometre öteden,
Anam binlerce dağın ardından
Anam lavaş,
anam bir damla yaş,
anam yüreğini göndermiş
Birde mektup,
ve
artık dayanamıyorum yokluğuna demiş
Çekilecek gibi değil bu hasret
Bitmeyecek mi bu özlem
ve bağrıma basamıyacakmıyım seni,
bir kez daha ölmeden,
ve anam,
Mapusmu ki ora,
bırakmıyorlar mı gelesin,
diye sitem etmiş...
Lavaşı yemedim,
ve geçmedi boğazımdan kavurga
Ağlamadım.
Anama mektupta,
bura mapus
ana
bura en kötüsü mapusların,
tutsağız kar çarklarına
dedim.
Anam lavaş ,
anam mektupla bir damla yaş
göndermiş.
Ve artık dayanamıyorum
yokluğuna demiş .
Ben anama
işçi olmak ne denli zorsa
bu düzende,
nasıl dayanılıyorsa herşeye,
makina başlarında el için
öle öle nasıl yaşanılıyorsa,
işçi anası
olmakta o denli zor dedim.
bu düzende.
Ve
anamın gönderdiği lavaşı
yiyemedim.

Öldürecek Zam Fakiri

Karakoçum uyan artık
Kapatılmaz bunca yırtık
Yetti gayri biz usandık
Öldürecek zam fakiri
Evde vardır beş çocuğun
Aç gözünü çok uyuyon
Sorsam, kuru ekmek yiyon
Öldürecek zam fakiri
Üretici köylü kardaş
Çalışırsın kuru bir baş
Kaldır başın şöyle dolaş
Öldürecek zam fakiri
Hergün bire beş fazlası
Fakir cepte yok parası
Yurtta var cami avlusu
Öldürecek zam fakiri
Avrupaya geldik yayan
Güzel diye metih yapan
Kimdir bizi bura satan?
Öldürecek zam fakiri
Baş kabahat temelinden
Sanma ki senin elinden
Kurtulda gör tefeciden
Öldürecek zam fakiri
Etme gözüm yapma gözüm
Sanma yalan doğru sözüm
Alınmaz bir salkım bir üzüm
Öldürecek zam fakiri
Ne yemeli ne içmeli
Ne de kenefe gitmeli
Alaşağı vur demeli
Öldürecek zam fakiri
Sarhoş değil yazan bunu
Sever halkın hem yurdunu
Haksızsam vurun boynumu
Öldürecek zam fakiri

İsmail Tüm

TDF İŞÇİ KÜTÜPHANESİ

TDF İŞÇİ KÜTÜPHANESİ'nden kitap isteyen arkadaşlar aşağıdaki adrese mektup ile müracaat ettikleri takdirde, istedikleri kitaplar ödemeli olarak gönderilecektir.

İsteme Adresi:

TDF İşçi Kütüphanesi
43 Essen
Postfach 512
B.R.Deutschland

Üretim Nedir	Dr.H.Kıvılcımlı	2.50 DM
Genel Olarak Sosyal Sınıflar	"	2.00 "
Kısaca Marksizm Düşünüşü	"	2.00 "
Türkiye'de Sınıflar ve Politika	"	2.50 "
Devrim Nedir	"	7.50 "
Emperyalizm Geberen Kapitalizm	"	3.00 "
Türkiye'de Kapitalizmin Gelişimi	"	4.00 "
Diyalektik Materyalizm	"	2.00 "
Tarih Tezi	"	4.00 "
Kağnı-Ses	Sabahattin Ali	4.20 "
Değirmen-Dağlar ve Rüzgar	"	4.20 "
Kara Vagon	Bekir Yıldız	2.80 "
Kaçakcı Şahan	"	2.25 "
Efkar Tepesi	Fakir Baykurt	4.20 "
Yılanların Öcü	"	4.20 "
Tırpan	"	5.00 "
Tatar Ramazan	Kerim Korcan	2.80 "
Memleketimden İnsan Manzaraları	Nazım Hikmet	6.50 "
Kuvayı Milliye	"	5.30 "
Gol Kralı	Aziz Nesin	4.20 "
Yorgun Savaşçı	Kemal Tahir	8.00 "
Arkadaş Islıkları	Orhan Kemal	4.00 "
Bitmeyen Kavga	John Steinbeck	4.20 "
Demir Ökçe	Jack London	5.30 "
En Güzel Dünya	Jean Baby	4.00 "
Büyük Mücadele	S.Daskalof	6.50 "
İrlanda Sorunu	Georg Krämer	3.50 "
Türkiye Sanayi Proletaryası	Y.N.Rozaliev	4.00 "

....VE BİR GÜN!

Öykü

H.Murat Dörtyol

"MAINZ JEANER GLASS CAM FABRİKASINDA ÇALIŞIRKEN BİR İŞ KAZASI SONUCU İLGİSİZLİKTEN ÖLEN 19 YAŞINDAKİ TUNCELİ'Lİ HÜSEYİN ŞEN ARKADAŞIN ANISINA..."

Bantlar durmaksızın dönüyordu. Kulakları sağır edercesine çalışıyorlardı makinalar. Gecenin üçüydü. Daha iki saatten fazla vardı paydosa. Dakikalar geçmek nedir bilmiyordu.

"Dünyanın har yanında işçiler bu saatte çalışıyordur" diye düşündüm. Belkide benim, bizim duyduğumuz hisleri duyuyor, bizim duyduğumuz bıkkınlığı duyuyorlardır diye sürdürdüm düşüncemi. Tüm bu düşüncelerimin arasında önümden hızla geçen bantlara televizyon camı koyuyor, değişik malları alıyor paletlere paketliyordum. Ellerim, diğer uzuvlarım ve tüm vücudumla bir robot gibi hep aynı hareketleri yapıyordum. Birkaç milliyetten, İtalyan, Yunan, İspanyol, Yugoslavlar vardı sağımda solumda diğer bantlarda. Hep düşünceli, hep gergindi yüzleri ve hepsi binlerce kilometre ötedeki yurtlarını, kadınlarını, ve çocuklarını duyuyor onların özlemiyle kıvranıyor olmalıydılar. Çok yoruluyorduk, çünkü kriz olduğundan çok adam çıkarmış, çıkan işçilerin yüklerini bizlere yüklemişlerdi. Hakkımızı arayamıyorduk. Örgütsüzdük, dağınıktık.

İlerdeki Yunanlıya baktım. Sigara içiyordu. Düşünceliydi. Kıbrıs savaşı çıktı çıkalı bizimle konuşmaya cesaret edemiyordu. Tıpkı bize benziyordu. Esmer teni, her hareketiyle. "Bizi neden birbirimize düşürüyorlar. Ben sana nasıl kurşun atabilirim" diye birkaç kez bana sormuş, ben bildiğim kadarıyla "Bunun bizi sömürenlerin çıkarına olduğunu. Oysa hangi milletten olursa olsun halkların birbirine düşman olamayacağını, çünkü çıkarlarımızın çatışamayacağını v.b. " bozuk almancamla anlatmaya çalışmıştım ve ondan bu yana banaya kınlık gösteriyordu.

Saat, kağnı arabası hızıyla ilerliyordu. Tuvalete gitmek için izin aldım. Tam tuvalete gidecekken aşağı katta, kaynak makinalarında çalışan Halil'i gördüm. İstirahatlerinin çoğunu benimle geçiriyordu.

- Ne haber?
- İyilik. Aşağıda canım sıkıldı buraya geldim. Bizim kısımdaki Hüseyin'i tanıyorsun değilmi? Tuncelili.
- Tanıyorum, iyi arkadaş.
- Kaza yaptı. Kaynak makinasından cam çıkartırken. Kırıldı, cam sağ kolunu kesti.
- Şimdi nasıl. Gittimi doktora?
- Fabrikanın doktoruna gitti. Sarmış kolunu "Çalışabilirsin demiş" ve "Özel doktora gidersen işten atarlar" diye tembih etmiş. Oysa çok kan kaybetti. Yarası derin. Kolunu kaldıramıyor.
- Öyle şeymi olur be. Yarası derinse gitsin doktora. Hiç bir şey yapamazlar. Başına bir şey gelirse sorumluluğunu kim yüklenecek?
- Bilmiyormuş gibi konuşuyorsun be arkadaşım. Bilmiyormusun fabrikanın durumunu. Ölüm deresinde hasta bile olsan istirahat alınca çıkış veriyorlar.

Birşey söylemedim. Doğruydu. Hiçbir yabancı işçi doktora gitmeye cesarat edemiyordu. Ölümcül hasta dahi olsa. Çıkış veriyorlardı ve biz hakkımızı arayamıyorduk.

Her zaman olduğu gibi sabah oldu ve dört gün daha geçti aradan. Gene fabrikadaydım. Tuncelili bir arkadaşla konuşuyorduk.

- Hüseyin'i tanıyormusun Murat ? diye sordu.
- Evet, diye cevapladım.
- Geçenlerde kaza yapmıştı. Fabrikanın doktoruna gitmiş. Doktor başka doktora gitmemesini tembih etmiş. O da korkmuş gitmedi başka doktora. Bugün fenalaştı hastaneye kaldırdık.

Ne diyeceğimi şaşırmıştım.

- Klinik doktoru kan zehirlenmesi olduğunu söyledi. Vücudu verilen serum ve ilaçları kabul etmemiş.

İçimde bir boşluk, bir eziklik duydum. Dudaklarım kurumuştu ve konuşmak istediğimde, ses çıkmadı boğazımdan. O devam ediyordu.

- Umut zayıf. Yazık oldu çocuğa, ondokuz yaşındaydı daha. Evliydi de üstelik. İkide çocuğu vardı.

Dinleyemiyordum Tuncelili arkadaşı. Kulaklarım uğulduyordu. Bir kurban daha vermiştik. İlk değil di Hüseyin Şen. Biliyordum. Son da olmayacaktı. Ve iki gün sonra öldü Hüseyin Şen. İki çocuğu, gencecik karısı, ihtiyar ana ve babasından, yurdundan çok uzaklarda öldü. İnsanları makinadan daha değersiz gören canavarlar, sömürücü köpekler öldürmüştü.

Bir gün sonra cenazesini hazırladık. Doktor bir gün evvel "Kan zehirlenmesi" teşhisi koymuştu . İkinci gün bunu değiştirip "Açlıktan" deyip çıktı, işin içinden hiç vicdan azabı duymadan. Çünkü onu da satın almışlardı canavarlar.

İki yıl önce bir çok umutlarla uçaktan inen Hüseyin'i, bu kez cansız, tahta bir tabutun içinde uçağa bindirdik. Birçok arkadaşlar ağlıyordu. Hemen hepimiz sigara içiyorduk. Gergindi yüzümüz . "Yarın unutulacak" diye bir düşünce saplandı içime ve meydanda ne yaptığımı bilmeksizin bağırdım.

- Hüseyin öldü. Yedi onu kar makinaları. Yarın beni, öbürgün sizi ve daha öbür günler başkalarını yutacak ve sırtımızdan milyonları vuran, kanımız bahasına lüks içinde yaşattığımız bu asalakların vicdanının kılı bile kıpırdamayacak. Ve nice çocuklar yetim kalıp, nice analar saçını yolacak. Ta..taki biz birlik olup, bu kar makinalarını parçalayana kadar. Ta ki kendi sınıf bilincimize varıp haklarımız için kavgaya hazır oluncaya kadar...

Hepsi susarak dinledi ve ben gözlerimden akan yaşı elimin tersiyle silip uzaklaştım.

Düşünüyordum.

".. Ve bir gün... Ve bir gün hesap günü gelecek Kanın, kanlarımız yerde kalmayacak Hüseyin, Hüseyinler..."

"...Ve bir gün güneşimiz
namlularımızın ucunda
kurtuluşumuzu
selamlayacak."

Ufka baktım uçak kaybolmuştu, ama aydınlıktı gökyüzü.

Paris'te 400 bin, Marsilya, Lyon, Grenoble ve St Etienne'de 200 bin kişi yürüdü.

MİLYONLARCA İŞÇİ GREV YAPTI

Fransa'da gelişen grev ve direniş hareketleri 19 Kasım'da ülke çapına yayıldı. CGT ve CFDT sendikaları Fransız ve yabancı bütün emekçileri 19 Kasım'da genel greve çağırdılar. İstekler açıktı:

Satın alma gücünün, aile ve çocuk paralarının, emekli maaşlarının korunması, geliştirilmesi.

Enflasyona ve fiyat artışlarına karşı etkin tedbirler alınması.

İşten çıkarmalara son. iş güvenliği. ücretler azaltılmaksızın iş saatlerinin düşürülmesi, emeklilik yaşının 60'a indirilmesi.

İş şartlarının iyileştirilmesi.

Sosyal sigorta ve hakların korunması.

Yabancı işçilere Fransız işçilerle eşit haklar tanınması.

Sendikal haklara saygı.

19 Kasımda milyonlarca ücretli bu çağrıya uyarak 24 saat işi bıraktılar. Sokaklara döküldüler. Paris'te sabah 11'de başlayan yürüyüş akşam 5'e kadar sürdü. 400 Bin kişi Bastiel'den Gare de l'Est'e sel gibi durmadan aktı. Kortejin başındal7 Ekimden beri grev yapan postacılar yer alıyordu. Onu hastane. elektrik-gaz idaresi personeli, çöpçüler, basın işçileri, demiryolu emekçileri, öğretmenler. öğrenciler, her tabakadan binlerce insan takip ediyordu.

Grev ve yürüyüşe orta ve küçük işletmelerin örgütü de katıldı. Yayınladıkları bildiride "Büyük sermayecilerin sürdürdükleri sermaye politikası ile orta ve küçük işletmeleri ezdikleri" yazıyordu. 19 Kasımda yüzbinler tek bir ağızdan haykırdı: "Bunalımı yaratanlar kodaman parababalarıdır. Bunalımın günahını biz emekçiler çekmek zorunda değiliz. Kemerleri sıkma politikasına hayır !".

Etekleri tutuşan Giscard-Chirac hükümeti kamuoyunu mücadeledeki emekçilere karşı çıkartmak için elinden geleni ardına koymuyor. İşçilere, "Vatanı ikiye bölmek istiyorlar", "Bu politik bir grevdir", "Moskovanın emirlerine uyuyorlar". "Bu isyandır" diyorlar. Her zamanki gibi sıkıştıkça anti-komunizm silahını çıkarıyorlar ortaya. Karşı yürüyüşler düzenlemeye kalkıyorlar.

Oysa işçi sendikaları "Bu durumdan biz değil, siz sorumlusunuz" diyorlar. CGT ve CFDT mücadeledeki işçilerin taleplerini patronların teşkilatı CNPF ile tartışmaya her zaman hazır olduklarını belirtiyorlar. Ama CNPF yanaşmıyor. Milyonlarca halk kitlesinin hak mücadelesine "siyasi eylemdir, komunistliktir" diyorlar.

CGT ve CFDT 19 Kasım genel grev ve yürüyüşünden sonra yayınladıkları bildiride "Bütün örgütlerini, işyerlerinde atölyelerde, bürolarda mücadelenin bu aşamasındaki başarı ve derslerden çıkararak, eylemin bundan sonraki biçimlerini emekçilerle tartışmaya ve saptamaya çağırıyor".

HOLLANDA'DA

yabancı işçilere baskı

Kapitalist ülkelerin içinde bulunduğu ekonomik kriz, yabancı işçilerin üzerindeki baskıların artmasına sebep olmaktadır. Son olarak Hollanda hükümeti de yabancı işçiler hakkında birçok antidemokratik kanunları yürürlüğe koymak istemiştir. Bu kanunlar ile krizin yükü yine bizlerin sırtına yüklenmeye çalışılmaktadır. Hollanda'daki yabancı işçiler bu kanun tekliflerine sert tepkiler göstermişler ve çeşitli yerlerde gösteri yürüyüşleri düzenlemişlerdir. Bu mücadele sonunda Hollanda hükümeti bu kanun teklifini geri almak zorunda kalmıştır. Kanunun bir kere daha gözden geçirildikten sonra. yeniden parlamentoya getirilmesi beklenmektedir. Çıkarılmak isten en kanunlar kısaca şöyle idi:

1- Hollanda'da üç senesini doldurmuş yabancı işçilere 5000 gulden ödenerek ülkelerine geri gönderilmeleri.

2- Yeni getirilecek işçilerle üç senelik kontrat yapılması ve bitince hiçbir şekilde uzatılmayarak işçilerin geri gönderilmesi. Bu işçilerden aile ve çocuklarını beraberlerinde getirmemelerinin istenmesi ve bunun yasaklanması. İşçilerin sadece pansiyonlarda kalarak, süreleri dolunca 5000 gulden ödenmesi. Buna karşılık ise ihtiyarlık ve sakatlık sigortalık primleri üzerinde hak .id - dia etmemeleri. (Hollanda'da üç sene çalışan bir işçiden hastalık ve ihtiyarlık sigortası olarak ortalama 10 Bin gulden kesilmektedir.)

3- Grev ve boykot yapanların işlerine derhal son verilmesi.

4- Sadece kalifiye işçi alınması ve her fabrikada belirli bir sınır dahilinde yabancı işçi çalıştırılması.

5- Bir işçinin sadece kontrat imzaladığı yerde çalışabilmesi, herhangi bir nedenle iş yerini değiştirememesi.

6- Altı ay işsiz kalan yabancı işçinin derhal memleketine geri gönderilmesi.

İşte "demokratik" bir ülke olduğu iddia edilen Hollanda hükümetinin almak istediği kararlar. Üzerinde fazla yorum yapmaya bile gerek yok !

EKİM DEVRİMİ

7 Kasım 1917 günü, saat 10.00 da "devrim kartalı" Lenin tarafından Devrimci Askeri Komite adına kaleme alının beyanname, çarlık "Rusyası vatandaşlarına". "geçici hükümetin devrildiğini", "devlet iktidarının, işçi ve asker sovyetlerinin", "eline geçtiğini az ama öz biçimde tüm dünya emekçilerine müjdeliyordu.

Bir gün önce, devrim momentindeki tavır, hiç bir kuşkuya meydan vermeyecek şekilde duruca ortaya konmuştu; "Hükümet sallanıyor. Neye patlarsa patlasın, kesin darbeyi indirmeliyiz. Harekette gecikme ölüm demektir." İşçi sınıfının partisi önderliğinde Rusya işçi sınıfı, devrimci askerler ve köylüler, "tüm iktidar sovyetlere" sloganını bayrak edinerek. Avrupa gericiliğinin kalesine bir vurdu, ama pir vurdu. Kapitalizm ve gericilik odur budur. bu ülkede bir daha gün yüzü görmedi. O yaman işçi sınıfı devriminden beri, tüm dünya işçi sınıfı işçi sınıfının bu eşsiz zaferini kutlar oldu.

Birinci Kuvayı Milliye hareketimizde, bugünkü "dostlarımız" İngiltere, Fransa, İtalya, Amerika kana susamış akbabalar gibi, göğsümüze binmiş, gözümüzü oyup kalbimizi sökmek istiyordu. Bu kara günlerimizde, emekçi halkımıza en büyük dış devrimci destek Sovyetler oldu.

Tüm dünya halkları emperyalizm ve sömürgecilik boyunduruğunu parçalama şahlanışlarında, güvençlerinin kaynağını devrimci Sovyetlerden aldılar. Emperyalizm 1929-30 ekonomik buhranını atlatır atlatmaz Alman faşizmini sosyalizmin biricik kalesine karşı kışkırttı. Sosyalizm yıkılacak. dünya halklarının uyanışı sindirilecekti. 1000 yıllık ölmez imparatorluk kurulacaktı. Evdeki hesap çarşıya uymadı. Emperyalizm Midyat'ta pirince giderken. az kalsın evdeki bulgurdan olacaktı. Gözü dönen Alman faşizmi (Milli sosyalizm) kışkırtıcılarına da diş geçirmeye başladı. E. Thälman'ın deyimiyle "Stalin Hitler'in boynunu kırdı". Dünya halkları sosyalizme doğru dev adımlarla ilerledi.

Ekim devrimi; insanın insanlaşması yolunda işçi sınıfının attığı en büyük ve en muhteşem adımdır. Ekim devrimi; sömürü ve tahakkümün yeryüzün den bir daha dönmemecesine silineceğini müjdeliyen, bunu hayata geçiren işçi sınıfının ilk keskin zaferidir. Ekim devrimi; insanlığın kurtuluşunun yalnız ve ancak işçi sınıfı ve onun saflarında yer almakla gerçekleşeceğini, diğer tüm çabaların. halkları eninde sonunda ızdırapa ve hüsrana uğratacağını gözlerimiz önüne sermiştir. Bunu bilen işçi sınıfı. büyük Ekim devrimini unutturmaya çalışan dünya emperyalizmine karşı savunur ve kutlar. ondan sayısız dersler çıkarmasını bilir, adımlarını ona göre ayarlar.

KISA KISA

KAMBOÇ

Kamboç Ulusal Kurtuluş Halk Silahlı Kuvvetleri başkent Phnom Penke doğru ilerliyorlar. Amerikan emperyalizminin kuklası olan baştaki hükümet yurtseverlere Amerikan uçaklarıyla saldırıyor. Ulusal Kurtuluş Cephesi iki uçağı düşürdüğünü ve çok sayıda tankı zararsız hale getirdiğini açıkladı.

JAPONYADA GREV

18 Kasımda Amerikan Başkanı Ford'un Japonya seyahatını ve Tanaka hükümetinin enflasyon politikasını protesto etmek için yapılan greve 3,5 Milyon kişi katıldı. Ford'u bomboş Tokyo sokakları karşıladı.

İSPANYA

1970 Aralık ayında tutuklanan 38 yurtsever 21 Kasım 1974'te faşist mahkeme önüne çıkarıldılar. 38 yurtsever İspanyol komunist partisine üye olmakla suçlanıyorlar. Savcı yurtseverler için 12 yıla kadar hapis cezası istedi.

İŞÇİLER KONFERANSI

Baştarafı 1. sayfada

larını savunur gözüken örgütler kurdurmak ve böylece esesta işçi sınıfının mücadelesini dağıtmaktır.

Hollanda'da yapılan göçmen işçilerin 1. konferansına katılan bazı delegeler. çeşitli olayları bahane ederek, sendikalara ve işçi sınıfı partilerine karşı tavır alıyor, göçmen işçilerin örgütlerin kurarak. kendi başlarına mücadele etmek zorunda kaldıklarını savunuyorlardı. Bu görüşler apaçık yerli ve yabancı işçilerin birliğinin parçalanması, yabancı işçilerin yerli işçi sınıfının ve örgütlerinin dayanışmasından yoksun kalması sonucunu doğuruyor, dolayısı ile sadece kapitalistlere yarıyordu.

Konferans boyunca FILEF (Diğer ülkelere göç etmiş İtalyan işçileri federasyonu), ATEES (Avrupa ülkelerinde çalışan İspanyol işçileri federasyonu) ve TDF (Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu) bu tür gerici fikirlere karşı çetin bir mücadele yürüttüler. Üç örgütün delegeleri her söz alışta, yabancı işçilerin, yerli işçilerin ayrılmaz bir parçası olduğunu, temel mücadelenin emperyalizme ve kapitalizme karşı verildiğini, bu nedenye göçmen işçilerin de işçi sınıfının ekonomik, politik bütün devrimci örgütlerinde teşkilatlanarak ortak kurtuluş için, din, dil, ırk, milliyet vs. hiçbir fark gözetmeksizin omuz omuza mücadele etmek zorunda olduklarını belirtmişlerdir.

Yoğun tartışmalar sırasında birçok örgütün delegeleri, bu konferansta mücadelenin hedefini ve biçimlerini daha duru kavradıklarını söylediler. Ve sonuçta FILES-ATEES, ve TDF'nin getirdiği örgütlenme önerisi ezici bir çoğunlukla kabul edildi. Bu kararla yabancı işçi örgütlerinin aralarındaki koordinasyon görevi kapitalist hükümetlerin denetimi altındaki örgütlerden alınıp işçilerin kurdukları FİOS (İsveç ve CLOTİ (Belçika)ye verilmiş oldu.

Bu sonuç Avrupa'daki göçmen işçilerin mücadelesinde önemli bir adım oldu. Konferansta göçmen işçileren mücadelesini, dolaylı dolaysız yollardan parababalarının kontroluna sokmak isteyen kişi ve örgütler, istediklerini elde edemediler. Ama onların oyunları durmayacak.

Şimdi yerli ve yabancı, işçi sınıfının tüm devrimci örgütlerine düşen görev. göçmen işçilerin bu mücadelesini doğru yola sokmak, parababalarının provakasyonlarına düşürmemek için sorumluluk ve uyanıklıkla mücadele etmektir.

TDF'nin hazırladığı ve Yabancı İşçiler Konferansında kabul edilen

DEKLARASYON

21-24 Kasım tarihleri arasında Hollanda'nın Wageningen kasabasında toplanan Batı Avrupa'daki yabancı işçi örgütleri ;

Kapitalist sömürünün en aşırısına ve ırkçı, sosyal, politik ayırıma tabi tutulan yabancı işçilerin, işçi sınıfının en mağdur kesimini meydana getirdiğini;

Yabancı işçilerin, ortak düşman uluslararası büyük sermayeye karşı ortak çıkarları olan yerli işçi sınıfının bölünmez bir parçasını oluşturduğunu ;

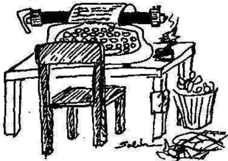
Tekelci Devlet Kapitalizmi sisteminin içinde bulunduğu ekonomik, politik, sosyal derin krizin yabancı işçileri, İŞSİZLİK, GÜVENSİZLİK, TOPLU HALDE GERİ GÖNDERME yoluyla özel olarak etkilediğini gözönüne alarak;

Yerli işçilerle birlikte yabancı işçilere de sosyal ve demokratik haklar kazandırabilecek demokratik dönüşüm perspektiflerinin görüldüğü bugünkü durumda, işçi sınıfının birliğinin şimdiye kadar olduğundan çok daha fazla gerekli olduğunu belirtirler.

Bu birlik yabancı işçi örgütlerinin işçi sınıfının ekonomik ve politik örgütleriyle, özellikle sendikalarla etkin dayanışmasında somut olarak anlamını bulur.

Profesör Paolo Cinnani. İtalyan işçilerinin örgütü FILEF delegesi olarak katıldığı Hollanda'daki Yabancı İşçiler Konferansı sırasında İşçi Gazetesi muhabiriyle görüştü. Yabancı işçilerin bulundukları ülkelerdeki yerli işçilerle birlikte ortak sınıf mücadelesini güçlendirmeleri için sendikal çalışmanın önemine değinen P. Cinnani; "Uluslararası Finanskapitalin saldırılarına işçi sınıfı bir bütün olarak karşı koyacaktır. Bu konferansı yabancı işçilerin örgütlenmesinde önemli, fakat geliştirilmesi gereken bir girişim olmuştur" demiştir. "İşçi Göçü ve Emperyalizm" kitabının yazarı. demecini "işçi sınıfına bir nefer olarak katkımı sürdüreceğim" sözleriyle bitirmiştir.

NEDEN GELDİK

Baştarafı 1. sayfada

bancılar kanununu kalkan olarak kullanır, kendi yarattığı sınıflar güreşinde, binbir hileye alavera-dalaveraya başvurur, örgütsüz bırakmaya çalıştığı göçmen işçileri, yerli işçilereden ayırarak "enselerinde bozanın" daniskasını "pişirmeye"çalışır. Ve işçileri teşkilatsızlığa. dağınıklığa iter

İşçi Kardeşler !

Şu gerçeği kafamıza çivileyelim: Avrupalı parababası bizsiz edemez. Ama bizim bura şartlarına alışıp, tecrübe kazanmamız ve haklarımızı aramamız üzerine. bizle de edemez. Eline iki "ucu boklu değneği" almıştır bir kere. Kendimizi bir meydan topu gibi kullandırmayalım. "Ye bir tekme Avrupa", "ye bir tekme Türkiye" sona erşin artık! Sürünmeye, ızdıraba, haksızlığa, sömürüye ve baskıya paydos diyelim. Üretim yordamımıza uygun örgütlenelim. Mademki, Avrupalı parababası, Türkiyelisiyle elele, bizi dar bölgeci, dağınık, verimsiz ve gerici kapitalizm öncesi üretim ortamından, köylüler ve küçük esnaflar olarak kopardı. buralara getirdi, bizi işçileştirdi, kendisiyle yüz yüze getirdi ve gece gündüz meyhane kabadayısı gibi meydan okuyor, o zaman isteseksete. istemesekte "hodri meydan" demek bize düşüyor. Yüzyıllardan beri zorlanmış bulunduğumuz bu sınıflar güreşini daha bilinçli ve daha örgütlü bir şekilde yürütmeliyiz. O meydanda. adımıza ve şanımıza layık şekilde güreşelim işçi sınıfı partileri ve sendikalarla dayanışma içinde bu sınıflar güreşini şahlandıralım. Örgütümüz TDF için de toparlanıp. kaynaşalım. Binbir parça değil, tek yumruk gibi çelikleşelim !...

YALANCI, YAYGARACI VE...

Nizam Abi

- "Yabancı işçilerin oturma ve çalışma müsadeleri uzatılmıyor.
- İşveİşçi Bulma kurumları, işsizlere iş bulma hususunda Alman işçilerine öncelik tanıyorlar.
- İş aramak için eyaletten eyalete gitmeleri evvelce yasak edilmiş olan yabancı işçiler bundan böyle şehirdenşehire de gidemeyecekler.
- Genellikle Polis ve Arbeitsamt'lar ortaklaşa çalışarak işsiz kalan yabancı işçilere zorluklar çıkartıyorlar. bu işçilere iş bulabilmek veya Almanya'da kalabilmek imkanları tanımıyorlar.
- Her eyaletin çalışma bakanlığı ayrı bir taktik uyguluyor, yabancı işçileri sınır dışı edebilmek için etkili ve kestirme yollar aranıyor.
- Bu kargaşalıktan istifade eden işverenler akort miktarlarını dört beş misli arttırarak, bilhassa Ortak Pazar dışından olan yabancı işçileri ezmeye ve daha vahşice sömürmeye başladılar.
- Yılbaşından bu yana 60 Bin Türk işçisi baskı ve süründürmelere tahammül edemeyip, birçok haklarını da burada bırakarak yurda döndüler.
- Bu sene sonuna ve gelecek senenin birinci. ikinci aylarına kadar 300 Bin yabancı işçi sınır dışı edilecek"...

Bunlar Köln ve Frankfurt radyolarından hemen de her gün duyduğumuz ve bazı gerçekçi gazetelerimizden okuduğumuz haberlerdi...

Şimdi bir de Alman Çalışma Bakanlığından veya bu bakanlığın yetkililerinden sık sık demeçler alan Tercüman gazetesinin yazdıklarını okuyalım:

- "Almanya'nın daha 5 yıl yabancı işçiye ihtiyacı var.
- Türk işçilerine daha çok yıllar ihtiyaç var.
- Türkler Almanlarla eşit haklara sahiptirler.
- Türk işçilerinin paniğe kapılmalarına lüzum yok.
- Almanya ilkbaharda yeniden işçi almaya başlıyor.
- 1975 yılında da Almanya'ya yabancı işçi gelmeyecek"...

Buyrun cenaze namazına. Bu haberlerin acaba hangisi doğru? diye takılıp kalmamıza hiç lüzum yok. Kapitalizmin yaratması olan ekonomik krizin bütün ağırlıklarını omuzlarımızda taşıdığımıza ve bu bunalımın suçluları sayılarak itilip kakıldığımıza göre elbette ki birinci bölümdeki haberler doğru. Tercüman gazetesinin yazdıkları ise büsbütün yalan ve yaygara. İşçilerin bu perişan hallerini görmeden ve işçilerin acı feryatlarına kulak vermeden, Alman Çalışma Bakanlığından veya bu bakanlığın kapitalistlerin kuklası olan yetkililerinden saçma-sapan demeçler alarak yayınlayan bir gazetenin bu yayınlarla kimlere hizmet ettiği ve kimlerin hesabına çalıştığı bilinmeyen bir muamma olmasa gerek. Yerli ve yabancı sömürücülerin uşaklığını yapan ve bunun içinde Türk basınının paçavrası durumunda olan Tercüman gazetesinin din ve ahlak dersleri vermeye kalkışması, aslında bunlara ihtiyacı olduğundandır. Şimdi bir de "Evlenme Sütunları" açmış...

Yani çöpçatanlık yapacak. Bu iş zenginleşmenin en keskin mayasıdır. Tercüman gazetesi geç bile kaldı. Fakat geçte olsa bu işi herkesten iyi yapacağına ben şahsen eminim...

GÜÇBİRLİĞİ TOPLANTISI

İG-Frankfurt

Kriz Kapitalist-Emperyalist dünyada ve onun bir parçası olan Türkiye'de gittikçe derinleşiyor. Parababaları herzamanki gibi, krizin bütün yükünü baştan işçi sınıfı olmak üzere, tüm çalışanların sırtına yüklüyor. Bu yolda, her türlü antidemokratik, faşist baskı ve uygulamalar, hem içinde yaşadığımız Avrupa ülkelerinde, hem de ülkemizde hergün yoğunlaşıyor. Türkiye'deki ve Avrupa'daki demokratik haklarımızı korumak. geliştirmek için yurt dışındaki örgütlerin güçbirliği oluşturmak amacıyla yaptıkları çalışmalara 8 Aralık Pazar günü Frankfurt toplantısıyla devam edildi. Toplantıya FAT-TEB (Federal Almanya Türk Teknik Elemanlar Birliği), ATÖB (Avrupa Türk Öğretmenler Birliği) ve örgütümüz TDF den başka gözlemci olarak İşçi Dayanışma Derneği ve Wiesbadan Türk-Alman Kültür Derneği üyesi bir arkadaş da katıldı.

25-26 Ocakta yapılacak üçüncü toplantıya kadar güçbirliği hazırlık çalışmaları sekreterliği örgütümüz TDF'ye verildi. Bu toplantıya, bütün Avrupadaki örgütler davet edilecek.

Sayın Okuyucumuz !

Baskı, malzeme ve dağıtım masraflarının yükselmesi ve gazetenin 6 sayfaya yükselmesi sonucu İŞÇİ GAZETESİ nin fiyatı 75 Pf.'e çıkmıştı. Sürekli olarak masrafları düşürmek ve gazeteyi işçi arkadaşlara en ucuz şekliyle ilet daşlara en ucuz şekliyle iletme çabamız nihayet sonuç verdi. Yeni matbaa bulabildik. Bundan böyle gazetenize 50 Pf. ödeyeceksiniz. Saygılarımızla.

İşçi Gazetesi

İşçi Gazetesi 15 günde bir çıkar. Unkostenbeitrag: 50 Pf
Druck: Eigendruck im Selbstverlage
Zeitung der Föderation demokratischer Vereine der Arbeiter aus der Türkei in Europa e. V.
Yazışma Adresi (Redaktion): 43 Essen-West - Hüttmannstraße 1 - Postfach 512 BRD
ABONESİ: 6 Aylık 10,- DM - 1 Yıllık 20,- DM - Postscheckkonto: Konto-Nr. 3989-439 Essen